

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 63 ust. 1 w związku z art. 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które w zakresie dotyczącym obliczenia podatku od darowizn przewiduje, że kwota wolna od podatku odliczana od podstawy opodatkowania – w przypadku darowizny nieruchomości położonej w danym państwie, gdy darczyńca i obdarowany w chwili wykonania darowizny mieli miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim – jest niższa od kwoty wolnej od podatku, która miałaby zastosowanie, gdyby przynajmniej jedna ze stron umowy miała w owej chwili miejsce zamieszkania w tym pierwszym państwie członkowskim, również wówczas, gdy inne uregulowanie państwa członkowskiego przewiduje, że na wniosek obdarowanego zastosowanie ma wyższa kwota wolna od podatku, przy uwzględnieniu wszystkich przysporzeń pochodzących od darczyńcy dziesięć lat przed i dziesięć lat po wykonaniu darowizny?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 30 października 2014 r. – Jørn Hansson/Jungpflanzen Grünewald
GmbH**

(Sprawa C-481/14)

(2015/C 034/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Jørn Hansson

Strona pozwana: Jungpflanzen Grünewald GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy ustalaniu „słusznego wynagrodzenia”, jakie posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin powinna wypłacić na podstawie art. 94 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie ochrony odmian roślin⁽¹⁾ osoba naruszająca to prawo w związku z podjęciem działań wymienionych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia, do których nie została uprawniona, do zwykłej opłaty, jaka jest wymagana na danym obszarze za podjęcie działań określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia w ramach licencji udzielonej na zasadach rynkowych, należy zawsze dodatkowo doliczać ryczałtowo określony „dodatek za naruszenie”? Czy wynika to z art. 13 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy w sprawie egzekwowania⁽²⁾?
- 2) Czy przy ustalaniu „słusznego wynagrodzenia”, jakie posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin powinna wypłacić na podstawie art. 94 ust. 1 lit. a) rozporządzenia osoba naruszająca to prawo w związku z podjęciem działań wymienionych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia, do których nie została uprawniona, oprócz zwykłej opłaty, jaka jest wymagana na danym obszarze za podjęcie działań określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia w ramach licencji udzielonej na zasadach rynkowych, należy w konkretnym przypadku dodatkowo wziąć pod uwagę następujące względy i okoliczności jako czynniki zwiększające wynagrodzenie:
 - a) okoliczność, że w miarodajnym okresie sporne prawo dotyczyło odmiany, która ze względu na swoje szczególne właściwości miała na rynku swoistą pozycję, gdy rynkową opłatę licencyjną ustala się w oparciu o umowy licencyjne i rozliczenia odnoszące się do spornego prawa do odmiany;

Jeśli w rozpatrywanym przypadku należy wziąć tę okoliczność pod uwagę:

Czy zwiększenie wynagrodzenia jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy cechy uzasadniające swoistą pozycję spornej odmiany zostały wskazane w opisie ochrony odmiany?

- b) okoliczność, że w momencie wprowadzania do obrotu odmiany naruszającej sporne prawo, sporna odmiana była już sprzedawana na rynku z dużym powodzeniem, dzięki czemu naruszający ograniczył własne koszty związane z wprowadzeniem do obrotu odmiany naruszającej prawo, gdy rynkową opłatę licencyjną ustala się w oparciu o umowy licencyjne i rozliczenia odnoszące się do spornego prawa do odmiany;
 - c) okoliczność, że naruszenie spornego prawa do odmiany było ponadprzeciętne w wymiarze czasowym, jak również pod względem liczby sprzedanych sztuk;
 - d) взгляд, że w odróżnieniu od licencjobiorcy osoba naruszająca nie ponosi ryzyka, iż uiszcza opłatę licencyjną (i nie będzie mogła żądać jej zwrotu), choć prawo do odmiany, wobec którego złożono wniosek o unieważnienie, zostanie później unieważnione;
 - e) okoliczność, że osoba naruszająca prawo – inaczej niż miało to zazwyczaj miejsce w przypadku licencjobiorców – nie była zobowiązana do rozliczania się kwartalnie;
 - f) взгляд, że posiadacz prawa do ochrony odmiany ponosi ryzyko inflacji związane z tym, że dochodzenie jego praw rozciąga się na znaczny okres;
 - g) взгляд, że ze względu na konieczność dochodzenia swoich praw posiadacz prawa do ochrony odmiany – inaczej niż w przypadku osiągania przychodów z udzielenia licencji na sporne prawo do odmiany – nie może planować z uwzględnieniem przychodów ze spornego prawa do odmiany;
 - h) взгляд, że w związku z naruszeniem prawa do odmiany posiadacz prawa ponosi zarówno ogólne ryzyko procesowe związane z prowadzonym postępowaniem sądowym, jak i ryzyko, że ostatecznie nie uda mu się wyegzekwować swoich roszczeń od osoby naruszającej prawo;
 - i) взгляд, że w związku z naruszeniem prawa do odmiany na skutek samowolnego działania osoby naruszającej posiadaczowi prawa do odmiany zostaje odebrana możliwość swobodnego decydowania, czy w ogóle zgodziłby się na korzystanie przez osobę naruszającą z tego prawa do odmiany?
- 3) Czy przy ustalaniu „słusznego wynagrodzenia”, jakie posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin powinna wypłacić na podstawie art. 94 ust. 1 lit. a) rozporządzenia osoba naruszająca to prawo w związku z podjęciem działań wymienionych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia, do których nie została uprawniona, należy uwzględnić także odsetki od wynagrodzenia zaległego corocznie, obliczone według zwyczajowej stopy procentowej, jeśli należy przyjąć, że rozsądne strony umowy przewidziałyby takie odsetki?
- 4) Czy przy wyliczeniu „wszelkich szkód wynikających z naruszenia”, które na mocy art. 94 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia osoba naruszająca zobowiązana jest naprawić na rzecz posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin w związku z podjęciem działań wymienionych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia, do których nie została uprawniona, za podstawę wyliczenia należy przyjąć zwykłą opłatę, jaka jest wymagana na danym obszarze za podjęcie działań określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia w ramach licencji udzielonej na zasadach rynkowych?
- 5) W razie udzielenia na pytanie 4 odpowiedzi twierdzącej:
- a) Czy przy wyliczaniu „wszelkich szkód” na podstawie licencji udzielonej na zasadach rynkowych zgodnie z art. 94 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia w rozpatrywanym przypadku należy wziąć pod uwagę względy i okoliczności wskazane w pkt 2 lit. a)–i) lub okoliczność, że ze względu na konieczność dochodzenia swoich praw posiadacz prawa do ochrony zmuszony jest osobiście poświęcić w typowym zakresie czas na ustalenie naruszenia oraz na prowadzenie sprawy, jak również, w zakresie odpowiednim do naruszeń praw do ochrony odmian roślin, czynić ustalenia co do naruszenia przysługującego mu prawa do odmiany, w ten sposób, że okoliczności te uzasadniają powiększenie rynkowej opłaty licencyjnej o opłatę dodatkową?

- b) Czy przy wyliczaniu „wszelkich szkód” na podstawie licencji udzielonej na zasadach rynkowych zgodnie z art. 94 ust. 2 zdanie 1 rozporządzenia należy zawsze dodatkowo doliczać ryczałtowo określony „dodatek za naruszenie”? Czy wynika to z art. 13 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy w sprawie egzekwowania?
- c) Czy przy wyliczaniu „wszelkich szkód” na podstawie licencji udzielonej na zasadach rynkowych zgodnie z art. 94 ust. 2 zdanie 1 rozporządzenia należy uwzględnić także odsetki od wynagrodzenia zaległego corocznie, obliczone według zwyczajowej stopy procentowej, jeśli należy przyjąć, że rozsądne strony umowy przewidziałyby takie odsetki?
- 6) Czy art. 94 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „wszelkich szkód” w rozumieniu tego przepisu, których naprawienia można dochodzić niezależnie od słusznego wynagrodzenia na mocy art. 94 ust. 1 rozporządzenia, obejmuje także zysk osoby naruszającej, czy też zysk osoby naruszającej należny na podstawie art. 94 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia w przypadku działania zawinionego jest należny jedynie alternatywnie wobec słusznego wynagrodzenia na podstawie art. 94 ust. 1?
- 7) Czy roszczenie o naprawienie szkody wynikające z art. 94 ust. 2 rozporządzenia stoi w sprzeczności z przepisami krajowymi stanowiącymi, że posiadacz prawa do ochrony odmiany, który został prawomocnie obciążony kosztami postępowania w przedmiocie środków tymczasowych w związku z naruszeniem prawa do ochrony odmiany roślin, nie może domagać się zwrotu tych kosztów w oparciu o przepisy prawa materialnego, nawet jeśli wygrał spór w późniejszym postępowaniu co do istoty sprawy w odniesieniu do tego samego naruszenia prawa do ochrony odmiany?
- 8) Czy roszczenie o naprawienie szkody wynikające z art. 94 ust. 2 rozporządzenia stoi w sprzeczności z przepisami krajowymi, zgodnie z którym poszkodowany nie może, poza wąskimi ramami postępowania w przedmiocie ustalenia kosztów, żądać odszkodowania za własny nakład czasu poświęconego na pozasądowe i sądowe dochodzenie roszczenia o naprawienie szkody, o ile nakład czasu nie wykracza poza zwykłe ramy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz. U. L 277, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 6 listopada 2014 r. – Freistaat Bayern przeciwko Verlag Esterbauer GmbH**

(Sprawa C-490/14)

(2015/C 034/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Freistaat Bayern

Strona pozwana: Verlag Esterbauer GmbH